

Enostavno sem se je lotil

Včasih je za velike odločitve v življenju potrebno zelo malo spodbude. Kot je Ytong gradbeni sistem spodbuda za tiste, ki želijo zgraditi hišo, čeprav živi dan še niso zamešali malte.

Tatjana Polanc Kolander

»Misliš, da bi tudi jaz to zmogetl?« je Marko Hrabar iz Podgrada vprašal inštruktorju gradnje Silva Leziča, ko si je na dnevu odprtih vrat ogledoval Ytong hišo in demonstracijo enostavne gradnje. Inštruktor gradnje je skomignil z rameni in odvrnil: »Zakaj pa ne.« Tako se je mož in oče, ki izdeluje jadra in brenka irsko glasbo odločil, da bo zgradil hišo. Ni šlo zato, da bi bilo stanovanje v bloku premajhno, ampak za besede, ki jih je nekoč izrekel svoji ženi. »Obljubil sem ji, da ji bom zgradil hišo,« je povedal napol v šali napol zares,

»čeprav soldov takrat nisem imel niti za pasjo uto.« Toda prikaz gradnje z Ytongom ga je prepričal, da gre za material, s katerim bo znal rokovati. »Bil sem za glavo višji od gradbenega inštruktorja, kaj se ne bi potem opogumil.« Najprej se je opremil s teoretičnim znanjem. Temeljito si je ogledal vse posnetke gradnje po fazah, dostopne na Ytongovem DVD-ju. Udeležil se je tudi seminarja in delavnic, ki jih je organiziralo podjetje. Tam je prvič poprijel za zidarsko orodje in njegova odločitev, da se loti dela sam, se je samo še okrepila.

Zidati je začel 10. oktobra 2014. To je bilo leto, v katerem je ustanovil glasbeno skupino in bil operiran za žolčne kamne. Včasih pridejo velike življenjske odločitve v kompletu. In takrat preprosto zavihaš rokave in se podaš novim dogodivščinam naproti. V primeru Marka Hrabarja pa na gradbišče. Podjetje mu je material dostavilo, takoj za njim ga je na parceli obiskal še inštruktor gradnje. Pomagal mu je zastaviti prvo vrsto in mu dal nekaj koristnih napotkov. »Nadaljeval sem sam,« je dejal Marko Hrabar. »Če uporabljaš Ytong orodje in priporočene materiale, kot sem jih jaz, potem se vse sklada. Delaš nekako kar po posluhu. Kot gospodinja, ki peče torto,« je bil slikovit.

Marko Hrabar z družino.

Hiša Hrabarjevih je bila v letu in pol pod streho, čeprav je ta – na željo Markove soproge – precej razvejana.

strop malo nenavadno steka, sem si belil glavo in tuhtal. Potem pa sem poklical v podjetje in vezali so mi inženirja. Kapo dol pred njim. Brez vsake slabe volje mi je stvari, ki jih nisem razumel, tako nazorno razložil, da sem zadevo hitro in preprosto rešil.«

»Ljudje, ki si pridejo hišo pogledat,« se je nasmehnil, »pravijo, kdo bi si mislil, da si jo sam zgradil. Tudi sam se to včasih vprašam. Seveda, si rečem, Ytong me je prepričal, da se bom gradnje enostavno lotil sam. Če danes pogledam nazaj, sem si vse skupaj morda preveč naivno predstavljal. A ni mi žal. Ko vidim, da sem zmogel z Ytongovo ekipo premagati vse ovire, ki se pri gradnji normalno pojavijo, sem iskreno rečeno ponosen.«

Hiša ima 115 m² neto stanovanjske površine. Trenutna investicija je 67.000 € (samogradnja).

Hiša je rasla in žena je bila zadovoljna, ker je dobivala podobo, kakršno je po njenih željah izrisala arhitektka. Večkrat je tudi pomagala, pa tudi odrasla hči in osemletni sin sta že poprijela za delo.

»Seveda so bili trenutki, ko nisem vedel, kaj bi,« je priznal samograditelj brez izkušenj, ki tudi betona še nikoli ni mešal. »K sreči ga nisem potreboval veliko, betona namreč, le za zalitje vertikalnih vezi, pri čemur mi je pomagal inštruktor. Ytongova podpora je neverjetna. Eni ti prodajo izdelek, potem pa jim ni mar zate. A ne pri Ytongu. Ko sem naletel na težavo v kopalnici, kjer se mi

